

Anka Marčeta
GLEDANJE U ŠOLJU
Umeće proricanja

Biblioteka
Koristan priručnik

Anka Marčeta

GLEDANJE U ŠOLJU

Umeće proricanja

Leo commerce, 2008

Naziv knjige:
Gledanje u šolju – umeće proricanja
Anka Marčeta

Copyright © 2008 za Srbiju Leo commerce, Beograd

Urednik:
Nenad Perišić

Lektura i korektura:
Slađana Perišić

Prelom i korice:
Pintor Project

Za izdavača:
Nenad i Slađana Perišić

Izdavač:
ID Leo commerce, Beograd

Plasman:
ID Leo commerce, Beograd
Generala Mihajla Nedeljkovića 65/2
011/227-2077
011/2166-712
011/2166-714
063/507-334

E-mail:
nesaperisic@gmail.com
info@leocommerce.co.yu
www.leocommerce.co.yu

Štampa:
Beoknjiga - Beograd

Tiraž:
1000

ISBN 978-86-7950-025-0

SADRŽAJ

Umeće proricanja I	9
Kafa	11
Umeće proricanja II	15
Odgovor proricanja	19
Gatanje	25
Kako pristupiti gledanju u talog kafe	29
Kada se gata	31
Simboli i njihovo značenje	33
Crte lica odaju vaš karakter	107
Numerologija	
<i>Numerorum dominus</i>	119
Opšti zakon broja	120
Vaš broj-vodič	
<i>Numeri prophetiales</i> (Kako izračunati sopstveni broj-vodič)	127

Kafa
Gatanje

UMEĆE PRORICANJA I

U prirodi je ljudskog bića odgonetanje tajni prošlosti, briga za sadašnjost i pokušaj otkrivanja budućnosti.

I veliki pesnik T. S. Eliot će izjaviti – vreme sadašnje sadrži u sebi vreme prošlo i vreme buduće. Razumevajući sadašnjost, raspoređujući svoju koncentraciju i sopstvene mogućnosti, čovek pokušava da otkrije svoje korene, ali i da spozna puteve svoje budućnosti.

Čoveka je oduvek više zanimalo proricanje od arheologije. Svaki znak s neba čovek je primao kao opomenu, upozorenje, uputstvo. Samo su oni zagledani u sebe mogli dosegnuti put mudrosti na kojem je sva budućnost predvidiva.

U jednoj kineskoj enciklopediji, koju citira Mišel Fu-ko, iznosi se ovakva podela životinja: a) one koje pripadaju caru; b) mirišljave; v) pripitomljene; g) male svinje;

d) sirene; đ) čudovišta; e) psi na slobodi; ž) životinje koje su uključene u ovu kvalifikaciju; z) koje se uzbuđuju kao ludaci; i) bezbojne; j) nacrtane tankom četkicom od kamilje dlake; k) koje su slomile vrč; l) koje su iz daljine nalik muovama.

Smesta reagujemo na čudnovatost ovakvih određenja, naš se mentalni sklop opire, a naš psihološki inženjering to odbija. Zavičaj ovih životinja je imaginarno, a one su same deo novostvorenog poretka.

Prostor između STVARNOSTI i IMAGINACIJE jeste prostor PROROKA.

KAFA

*...crna kao Đavo, vrela kao pakao,
čista kao anđeo, slatka kao ljubav,
takva bi kafa trebala biti!*

– P. Š. Moris

Bez sumnje. Samoniklu kafu nesumnjivo je otkrio prastanovnik Afrike. O tome svedoče brojne legende. Kafa se kao napitak najpre odomaćila u Arabiji.

Čovek je postao sklon čudotvornom napitku. Postoje i starozavetne naznake o upotrebi kafe: “Tada Abigajla brzo uze dvesta hlebova, dva meha vina, pet zgotovljenih ovaca, pet mera prženog žita, sto grozdova suvog grožđa, dve stotine smokvinih kolača i sve to natovari na magarce.”

Neki će pisci u “prženom žitu” prepoznati kafu.

Najstarija priča o kafi zapisana je u Kuranu. Muhamed je kazivao kako je jednom bio bolestan, a Alah mu pošalje svetog Gabrijela s napitkom “crnim kao kaaba u Meki”. Popivši taj crni napitak, “gahvu”, Muhamed ozdravi i oseti se preporođen.

U knjigama o kafi zabeležena je sledeća rimska legenda: Pastiri koji su čuvali koze u Jemenu, na brežuljcima oko obale Crvenog mora, primetiše da im koze noću postaju nemirne, što inače nije bilo uobičajeno. Pođu mudrim sveštenicima po savet. Sveštenici otkriju da je razlog toj uznemirenosti hrana, te nalože pastirima da prate šta koze jedu, šta brste. Otkriju tako pastiri i sveštenici da koze, lutajući po brežuljcima za sočnim travama, brste i plodove crvene boje nalik trešnji, te uberu šaku tih “trešanja” i ponesu starešini koji naredi da ih osuše na vatri, zdrobe kamenom i skuvaju u vreloj vodi. (Postupak je inače bio uobičajen, ali su rezultati bili iznenađujući. Starešina sveštenika, nakon što je ispio čašu napitka izvanrednog ukusa i opojnog mirisa, oseti neku živahnost, nemir, te mu san nije dolazio na oči. Misli mu postadoše jasne i nadahnute, te pomisli kako ga je Bog prosvetlio. Naloži da se skuva napitak i za ostale sveštenike i sve ih obuze neko naročito raspoloženje. Zbog nesanice, dugo su se u noć molili Alahu. Ovu je legendu zapisao Faustus Naironi.

Otkako je čovek otkrio kafu, taj je čudesni napitak postao njegov nerazdvojni drugih – kafa se pronela svetom, njen se opojni miris svuda širio.

Nauka tumači da je kolvka čovečanstva i kolvka kafe u etiopskoj provinciji Kafa, jugozapadno od Adis Abebe, što se prostire između 7. i 12. podeoka severne širine. Na prostoru Etiopije i Kenije raste divlja kafa. Samonikla je biljka, a istraživači su naišli na njene tragove i u područjima zapadne i centralne Afrike.

Nekada je provincija Kafa bila samostalna kraljevina, s vlastitim jezikom i kulturom. Tek u prošlom veku pripojena je Etiopiji cara Manelika II. Kafu su nastanjivali doseljenici iz Sudana, odomaćeni oko 1400 godine, koji su sebe nazivali plemenom Kafičo.

Po svemu sudeći, došljaci su se susreli i s prastanovnicima toga područja koji su prihvatili novu kulturu i novi jezik, ali su došljake upoznali s plodovima samonikle biljke koju su nazivali “bun”, no ostaje tajna kako je kafa stigla u Arabiju.

Čudesni napitak kafe Arapi su čuvali kao najstrožu tajnu. Ipak, tajna je “provaljena”. Pomorci iz Holandije otkrili su biljku i njen čudesni plod. Tako je kafa stigla na Cejlon, potom, zahvaljujući Hendriku Zvezdekronu, biljka stiže na ostrvo Javu. Od 1699. godine može se dokumentovano pratiti širenje kafe svetom. Sedam godina kasnije kafa će stići u Amsterdam. Tu je gajena u stakleniku, ali upravo iz tog staklenika, kao čarobna ruža Maloga princa, krenula je na veliko putovanje svetom. I to preko ostrva Martinika u Malim Antilima. Jedan je francuski kapetan, pod nerazjašnjenim okolnostima, došao do biljke kafe. Čuvana je u Parizu, pod staklenim zvonom. Služila je kao – ukras. Kapetan je biljku preneo, po cenu sopstvenog života, na Martinik. Legenda kaže da je na tom putu bilo i teških trenutaka – kada je ponestalo vode, kapetan je sopstvenu čašu vode delio s kafom. Na ostrvu se biljka brzo prilagodila, a potom se počela širiti. Kapetanov vrt postao je rasadnik. Iz biljke donete pod staklenim

zvonom iz Pariza razvile su se kasnije plantaže u Meksiku, Venecueli, na Filipinima i drugde. Ta je biljka iznela 18 miliona stabala kafe.

Različitim putevima širila se kafa svetom. Sa Sumatre biljka je prenetu u Brazil. Valja napomenuti da su istraživači došli do još jednog zanimljivog podatka. Kafa je naimetizala i iz Ugande, s obala Viktorijinog jezera, sasvim nezavisno.

Dve su osnovne vrste kafe – arabika (*Coffea arabica*) i robusta (*Coffea canephora*), a njihovim ukrštanjem stvorene su sve današnje vrste kafe.

Budući da predmet ove knjige nije istorija kafe, kao ni razmatranje njenih učinaka po ljudsko zdravlje, niti davanje saveta o njenoj upotrebi ili pripremi, držimo da je ovaj letimičan pregled, bez pretenzija na sistematičnost, dovoljan zbir osnovnih i proverenih podataka o širenju kafe.

UMEĆE PRORICANJA II

Teško je uspostaviti ontološki red u umeću proricanja bez ugradnje “umeća sanjarije” u sama ishodišta. Ukratko, pravo na stvaranje govora imaju pesnici, a kome onda pripada pravo na ocrtavanje obrisa budućnosti?

Između sanjarenja i proricanja događa se istorija. Često se može čuti kako je “iskustvo jahač, a obrazovanje konj”, međutim, ova racionalna mapa uspeha nikada se neće moći primeniti na sanjarenje i proricanje jer teško je shvatiti zašto reč tišina poprima mušku grubost jer se uz nju upotrebljava imperativ, jer joj se kao utezi dodaju brojni putevi, baš kao što sama reč kolevka, istog ženskog porekla kao i tišina, upućuje na san, a svi su naši putevi započeli u rušenju gramatike. Ukratko, iskustvo i obrazovanje ne odlučuju ni kod snevanja, ni kod proricanja, te su za pesnike i vidovnjake od ukrasnog značenja.